

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ในสังคมของมนุษย์นั้นมีสมาชิกจำนวนมากที่มีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความคิดเห็น และพฤติกรรมต่างๆ จึงจำเป็นต้องมีกฎระเบียบหรือกติการ่วมกัน เพื่อเป็นบรรทัดฐานสำคัญในการควบคุมความประพฤติของมนุษย์ และช่วยรักษาความสงบเรียบร้อยให้กับสังคม ไม่ให้เกิดความวุ่นวาย การที่ประเทศใดจะพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เป็นไปในแนวทางใดก็ตาม ถ้าได้มีบทบัญญัติของกฎหมายเป็นหลักการให้ทุกคนปฏิบัติตาม ก็ย่อมทำให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนประสบผลสำเร็จได้สูงกว่าการปล่อยให้ไปตามวิถีการดำเนินชีวิตของสังคมตามปกติ (ความสำคัญของกฎหมาย, 2549: ออนไลน์) กฎหมายไม่อาจดำเนินการได้โดยลำพังตัวเอง จำต้องมีบุคคลเป็นผู้จัดทำและบังคับใช้กฎหมาย กฎหมายยังเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่งของสังคม และนอกจากมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการเมืองแล้ว กฎหมายยังเป็นหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการแก้ไขและระงับความขัดแย้งระหว่างเอกชนกับเอกชน และเอกชนกับรัฐ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับระหว่างประเทศ บุคลากรทางกฎหมายที่มีคุณภาพจึงเป็นที่ต้องการของหน่วยงานทั้งในภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงการบริหารงานของประเทศ เพื่อนำไปสู่การบริหารงานรูปแบบใหม่ที่มุ่งให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร จัดการ สามารถแก้ไขปัญหา ตลอดจนจนวนางแผนเพื่อป้องกันปัญหาในอนาคต ประกอบกับความเปลี่ยนแปลงของภาพรวมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมาก กฎหมายจึงถูกปรับเปลี่ยนบทบาทและเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ทำให้การจัดการศึกษาทางด้านนิติศาสตร์จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (หน่วยงานประกันคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษา คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553: ออนไลน์)

จากการศึกษาของ Stephen R. Covey เรื่อง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Be Proactive) อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin with the End in Mind) อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ (Put First Things First) อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจ

ผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) พบว่าอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ เป็นหลักการพื้นฐานในการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้องอย่างค่อยเป็นค่อยไป จากภายในสู่ภายนอกมิใช่แค่สร้างบุคลิกภาพเพียงภายนอก เนื่องจากความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติเป็นนิจก็จะกลายเป็นอุปนิสัย และจะกลายเป็นคุณลักษณะในที่สุด ทั้งนี้คุณลักษณะที่ดีของบุคคลนั้นจะนำมาซึ่งประโยชน์ในระยะยาว นำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริงทั้งในการทำงานและการดำเนินชีวิต ซึ่งหลักการนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในวงการธุรกิจ การศึกษาและจิตวิทยา (Covey, 2004)

จะเห็นได้ว่านอกจากความรู้ทางวิชาการแล้วนักศึกษาควรได้รับการปลูกฝังหรือพัฒนาอุปนิสัยเพื่อให้เป็นคนที่มีประสิทธิผลยิ่ง โดยอุปนิสัยดังกล่าวจะส่งผลให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของบัณฑิตที่หน่วยงานต่างๆ ต้องการดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องการวัดระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าอยู่ในระดับใด เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาด้านนิติศาสตร์ ในการพัฒนาอุปนิสัย 7 ประการเพื่อพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลยิ่งต่อไปในอนาคต ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจของคณะนิติศาสตร์ที่ว่า มุ่งเน้นเป็นสถาบันการศึกษาที่มีความเข้มแข็งใน ทางวิชาการและการวิจัยทางด้านนิติศาสตร์และมีส่วนร่วมกับสังคม ในกิจกรรมที่นำมาซึ่งประโยชน์โดยส่วนรวม ตลอดจนเป็นแหล่งความรู้ทางกฎหมายให้กับสังคม รวมทั้งมีการบริหารจัดการที่สามารถแข่งขันและพึ่งพาตนเองได้ (หน่วยงานประกันคุณภาพการบริหารและจัดการศึกษา คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553: ออนไลน์) นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนักศึกษาและผู้สนใจที่จะนำข้อมูลเหล่านี้ไปเป็นแนวทางในการสร้าง 7 อุปนิสัยได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
- 2) เพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

- 1) ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
- 2) ทำให้ทราบความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไป
- 3) เพื่อให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

นิยามศัพท์

อุปนิสัย หมายถึง การผสมผสานระหว่างความรู้ ทักษะ และความปรารถนา (Covey, 2004)

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ หมายถึง อุปนิสัยพื้นฐานของหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่งแสดงถึงอารมณ์ และความรู้สึกต่อตนเอง และผู้อื่น

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต หมายถึง อุปนิสัยพื้นฐานของหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แสดงถึงความสมดุลในชีวิต และการทำงาน

7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง หมายถึง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ตามหลักการของ Stephen R. Covey (2004) ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 คือ การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 คือ การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 คือ การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 คือ การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 คือ การเข้าใจผู้อื่น ก่อนให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 คือ การผนึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 คือ การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว หมายถึง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชนะใจตนเอง ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม หมายถึง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชนะใจผู้อื่น ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ
ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved